

De Churse.

de Churse kreeg zeer veel naar haar hoofd
dat zij slechts zelden wilde bieden
de trut bleef kop van jut
stug, stuurs en helaas timide

haar schoonheid maakte schele ogen
bij het vrouwvolk van mijn moederstad
maar deernis wekte haar spraakvermogen
en haar gebrekkige woordenschat

de jeugd gaf haar een vuile mond
en waste haar de oren
als zij eens van zich af kon bijten
zij zouden haar niet storen

een ander maakt een lange neus
tegen liederlijke lieden
en zou die guiten de oren laten tuiten
maar de Churse zij werd bloednerveus
en stamelde dan stupide

de kerels zaten op haar nek
en hielden hun fatsoen soms niet
funest was dan haar taalgebrek
de weg kwijt in ons taalgebied

slechts thuis in eigen kring
bij ouders, man en kinderen
daar duldde zij geen belediging
en was zij nooit de mindere

de Churse was wel goed gebekt
maar slechts in eigen dialect

Johan Meesters (uit *Churse verzen*), maart 2007.